

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 197/05-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. januára 2006 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť E. G., bytom K., G. T., rod. G., bytom K., a Mgr. L. G., bytom K. zastúpených advokátom JUDr. R. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 105/94 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 105/94 p o r u š i l základné právo E. G., G. T., rod. G., a Mgr. L. G., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 105/94 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. E. G., G. T., rod. G., a Mgr. L. G. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume každému po 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. E. G., G. T., rod. G., a Mgr. L. G. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 302 Sk (slovom päťtisícristodva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice - okolie p o v i n n ý vyplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. R. B., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2005 doručená sťažnosť Ing. L. G., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 105/94.

Právny zástupca sťažovateľa 18. novembra 2005 ústavnému súdu písomne oznámil, že *„V priebehu napadnutého konania, konkrétne dňa (...) sťažovateľ zomrel a na jeho procesné miesto v konaní nastúpili do konania jediní dediči, a to: E. G., rod. E., bytom K., G. T., rod. G., bytom K., Mgr. L. G., bytom K.*

Vyššie menovaní účastníci týmto navrhujú, aby aj Ústavný súd SR ďalej vo veci konal a rozhodol tak, ako bolo uvedené v podanej sťažnosti. Takisto poukazujú na skutočnosť, že porušovateľ práva vo svojom vyjadrení zo dňa 20. 10. 2005 potvrdil a uznal vzniknuté prietahy v konaní a tým oprávnenosť sťažnosti“.

K oznámeniu pripojil plnomocenstvá z 18. októbra 2005, ktorými ho vyššie menovaní dedičia (ďalej len „sťažovatelia“) splnomocnili na ich zastupovanie pred ústavným súdom

2. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci nemožno od ústneho pojednávania očakávať jej ďalšie objasnenie.

3. Ústavný súd 21. septembra 2005 prijal sťažnosť na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 197/05-12.

4. K sťažnosti sa vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. Spr 989/05 z 20. októbra 2005, v ktorom uviedol, že „... *Konanie vo veci 13 C 105/94 začalo na základe návrhu zo dňa 4. 3. 1994. Predmetom konania je zaplatenie istiny 811.726,- Sk s príslušenstvom v dôsledku náhrady škody za vadný dodaný tovar (25 ks dubových okien).*

Priebeh ďalšieho konania sa zhoduje s údajmi uvedenými v sťažnosti. K prieťahom v konaní došlo v dôsledku nadmernej zaťaženia súdu a tiež pre personálne zmeny vybavujúceho sudcu“.

5. *Sťažovatelia k predmetnému vyjadreniu okresného súdu nezaujali stanovisko.*

II.

Ústavný súd zo sťažnosti sťažovateľov a k nej pripojených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a zo spisu okresného súdu sp. zn. 13 C 105/94 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

A.

Sťažovateľ, zastúpený advokátom JUDr. L. S., K., podal 4. marca 1994 okresnému súdu žalobu proti A. D. z Ď. (ďalej len „žalovaný“) o zaplatenie istiny 811 726 Sk s prísl.

Okresný súd 24. marca 1994 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a zaslal žalovanému žalobu na vyjadrenie (žalovaný 7. apríla 1994 požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie, sťažovateľ uhradil súdny poplatok 11. apríla 1994, vyjadrenie k žalobe doručil žalovaný 14. apríla 1994).

Súdny spis sp. zn. 13 C 105/94 bol 10. októbra 1994 pridelený sudkyňi JUDr. T. S.

Okresný súd 14. marca 1995 stanovil termín pojednávania na 10. apríl 1995. S predvolaním bolo sťažovateľovi doručené vyjadrenie žalovaného (15. marca 1995).

Pojednávanie konané 10. apríla 1995 (prítomní účastníci, ich právni zástupcovia a 2 svedkovia) bolo po prednesoch účastníkov a výsluchu svedkov odročené na 15. máj 1995.

Pojednávanie konané 15. mája 1995 (prítomní účastníci a svedkyňa) bolo po výsluchu svedkyne a pripomienok účastníkov k jej tvrdeniam odročené na neurčito s tým, že žalovaný predloží súdu požadované doklady.

Okresný súd 9. júna 1995 urgoval predloženie dokladu žalovaným (súdna kancelária omylom urgovala sťažovateľa a až 27. júna 1995 urgovala žalovaného).

Predseda okresného súdu 18. mája 1998 prideliť predmetnú vec sudkyňi Mgr. A. S.

Okresný súd 30. júna 1998 opätovne urgoval žalovaného a požiadal sťažovateľa o informáciu, či spor nebol vyriešený dohodou (sťažovateľ 7. júla 1998 oznámil, že k dohode nedošlo, a navrhol „vyhotoviť znalecký posudok na zistenie rozsahu väd a výšky existujúcej škody“).

Okresný súd 7. augusta 1998 stanovil termín pojednávania na 12. október 1998.

Na pojednávaní konanom 12. októbra 1998 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) sa vyjadrili účastníci k predmetu sporu. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku na zistenie rozsahu väd, výšky škody a kvality okien dodaných žalovaným sťažovateľovi.

Sťažovateľ 4. februára 1999 urgoval nariadenie znaleckého dokazovania.

Okresný súd uznesením z 8. februára 1999 nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. T. E. z K.

Znalec 19. februára 1999 oznámil okresnému súdu, „že nemá znaleckú špecializáciu“ na vypracovanie požadovaného znaleckého posudku (sťažovateľ 23. februára 1999 zložil zálohu na znalecké dokazovanie).

Okresný súd 22. marca 1999 ustanovil za znalca Ing. J. S. z M. Súdny spis mu bol zaslaný 6. mája 1999 so stanovením 60-dňovej lehoty na vypracovanie znaleckého posudku.

Okresný súd 16. júna 1999 urgoval znalca. Znalec zaslal okresnému súdu 21. júna 1999 znalecký posudok č. 05/1998 z 20. júna 1999.

Okresný súd uznesením z 30. augusta 1999 stanovil výšku znalečného a 7. septembra 1999, resp. 8. septembra 1999 doručil účastníkom uznesenie spolu so znaleckým posudkom, ku ktorému ich žiadal vyjadriť sa v lehote 15 dní (žalovaný predložil vyjadrenie 23. septembra 1999, toto bolo doručené sťažovateľovi 21. decembra 1999 na zaujatie stanoviska).

Okresný súd 19. januára 2000 urgoval u sťažovateľa predloženie vyjadrenia a stanoviska.

Okresný súd 14. februára 2000 opätovne urgoval sťažovateľa.

Nový právny zástupca sťažovateľa Mgr. V. K. z K. 3. marca 2000 oznámil, že JUDr. L. S. bol 12. januára 2000 menovaný za štátneho tajomníka na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky.

Sťažovateľ 10. mája 2000 predložil vyjadrenie k znaleckému posudku.

Okresný súd 11. júla 2000 stanovil termín pojednávania na 13. september 2000 (právny zástupca žalovaného 12. septembra 2000 telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní).

Pojednávanie konané 13. septembra 2000 (prítomní sťažovateľ a jeho právny zástupca) bolo pre neprítomnosť žalovanej strany odročené na 18. október 2000. Tento termín okresný súd 13. septembra 2000 preložil na 25. október 2000, o čom oboznámil písomne účastníkov. Toto pojednávanie bolo pre neprítomnosť sťažovateľa (nedoručené predvolanie jeho právneho zástupcovi) odročené na 20. november 2000. Právny zástupca žalovaného 20. novembra 2000 ospravedlnil písomne svoju neúčast'. Z uvedeného dôvodu bolo pojednávanie doručené na 18. december 2000.

Pojednávanie konané 18. decembra 2000 (za prítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov) bolo po prednesoch účastníkov odročené na neurčito za účelom vypočutia ďalších svedkov s tým, že sťažovateľ do 15 dní oznámi ich mená (mená a adresy oznámil sťažovateľ súdu 9. januára 2001).

Okresný súd 7. júna 2001 vyzval žalovaného, aby oznámil v lehote 20 dní mená a adresy ďalších svedkov, ktorých žiada vypočuť, a tiež otázky, ktoré má na znalca.

Okresný súd 9. júla 2001 a 9. augusta 2001 opätovne urgoval splnenie svojej predchádzajúcej požiadavky (požadované oznámené súdu 20. augusta 2001).

Okresný súd 4. septembra 2001 vyzval sťažovateľa na oznámenie mena a adresy vedúceho spornej stavby (oznámené 25. septembra 2001).

Podpredseda okresného súdu pridelený 31. januára 2002 predmetnú vec sudkyňi JUDr. N.

Okresný súd stanovil 14. novembra 2003 termín pojednávania na 3. február 2004 (predvolal účastníkov, ich právnych zástupcov, svedkov a znalca).

Pojednávanie konané 3. februára 2004 (nepřítomná žalovaná strana) bolo po vypočutí svedka odročené na 13. apríl 2004.

Právny zástupca žalovaného 7. júna 2004 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Pojednávanie konané 8. júna 2004 bolo z dôvodu nepřítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov odročené na 7. september 2004 (predvolanie na toto pojednávanie bolo doručené právnym zástupcom účastníkov 11., resp. 21. júna 2004).

Pojednávanie konané 7. septembra 2004 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) bolo na návrh účastníkov odročené na 16. november 2004 za účelom vypočutia znalca a doplnenia špecifikácie žalovanej istiny sťažovateľom.

Právny zástupca žalovaného 15. novembra 2004 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní.

Pojednávanie konané 16. novembra 2004 (prítomní sťažovateľ, jeho právny zástupca a znalec) bolo pre nepřítomnosť žalovanej strany odročené na 17. január 2005.

Sťažovateľ 5. októbra 2004 špecifikoval žalobu v rozsahu sumy vyčíslennej znalcom.

Pojednávanie konané 17. januára 2005 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) bolo pre zdravotné problémy sudkyne odročené na 22. marec 2005.

Na pojednávaní konanom 22. marca 2005 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) bol vypočutý znalec, ktorý odpovedal na otázky účastníkov a súdu. Pojednávanie bolo odročené na 13. jún 2005 s tým, že účastníci predložia súdu „*listinné dôkazy, ktoré majú byť v tomto konaní použité ako dôkaz*“.

Žalovaný 1. apríla 2005 predložil súdu „*dôkaznú listinu vo forme faktúry...*“

Pojednávanie konané 13. júna 2005 (prítomní žalovaný a právni zástupcovia účastníkov) bolo pre práceneschopnosť sudkyne odročené na 24. október 2005.

Pojednávanie konané 24. októbra 2005 bolo pre neprítomnosť účastníkov odročené na neurčito. Právny zástupca sťažovateľa telefonicky oznámil súdu, že „*žalobca nedávno zomrel*“.

Manželka nebohého sťažovateľa 26. októbra 2005 oznámila súdu „*právnych nástupcov žalobcu*“.

B.

Predseda okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr 2017/05 z 25. mája 2005 na sťažovateľovu sťažnosť z 15. apríla 2005 okrem iného uviedol: „*(...) Vo veci bola zistená nečinnosť súdu, ktorá bola spôsobená personálnym obsadením súdu, a to v období roku 1995 až 1998, kedy došlo k zmene prejednávajúceho sudcu a v období od roku 2002 do 15. 5. 2003 (...)*“.

C.

Podľa úmrtného listu vydaného (...) Matričným úradom mestskej časti K. sťažovateľ zomrel (...)

Notársky úrad JUDr. K. P., K., 1. decembra 2005 vydal „*Potvrdenie o okruhu dedičov*“ vo veci sp. zn. 14 D 440/2005, D not 158/2005 po pručiteľovi Ing. L. G., zomrelom (...). Ako „*dedičia zo zákona v I. dedičskej skupine prichádzajú do úvahy: 1. E. G., rod. E. (...), bytom K., - pozostalá manželka, 2. Mgr. L. G. (...), bytom K. (...), – syn poručiteľa, 3. G. T., rod. G. (...), bytom K., – dcéra poručiteľa*“. Toto potvrdenie bolo

„vydané na žiadosť dediča Mgr. L. G. pre účely konania sp. zn. I. ÚS 197/05 na Ústavnom súde v Košiciach“.

III.

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 105/94 došlo k porušeniu označeného základného práva sťažovateľov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...)“.

2. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Iba prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby neodstráni a nemôže odstrániť. Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto pre naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd o veci iba konal a nerozhodol o nej s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne judikuje ústavný súd, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadne svojich práv (napr. I. ÚS 41/02, III. ÚS 87/02 a ďalšie).

3. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetné konanie, ktoré sa začalo 4. marca 1994, nie je dosiaľ skončené ani na súde prvého stupňa.

4. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 49/04). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci)

v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v tomto prípade.

4.1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania nebola v posudzovanej veci (vzhľadom na doteraz vykonané úkony súdu a z toho vyplývajúcu nedostatočnú pripravenosť relevantných podkladov na možné rozhodnutie v merite veci) závislá od zložitosti (právnej alebo faktickej) právneho sporu vedeného v konaní pred okresným súdom.

4.2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania (pôvodného) sťažovateľa (terajší sťažovatelia vstúpili do konania na základe univerzálnej sukcesie až v súčasnosti, a preto bolo bez právneho významu posudzovanie ich správania), ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke konania mal svoj podiel aj sťažovateľ najmä tým, že na výzvy súdu nereagoval včas, resp. až na opätovnú urgenciu súdu (napr. urgencie z 9. januára 2000, 14. februára 2000). V konečnom dôsledku to však vzhľadom na celkovú dĺžku konania nemalo podstatný vplyv na jeho doterajší priebeh.

V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že v prípade pôvodného sťažovateľa došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene pôvodného účastníka konania na strane žalobcu, a to na základe univerzálnej sukcesie. Keďže univerzálna sukcesia (na rozdiel od singulárnej sukcesie) vyvoláva automaticky aj procesnoprávne nástupníctvo, konajúci súd nemusí o pripustení tejto zmeny rozhodnúť svojím uznesením. Keďže pri zmene účastníkov nedochádza k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu ale k procesno-právnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu (mutatis mutandis I. ÚS 52/01, I. ÚS 102/05), ústavný súd nemal pochybnosť o tom, že noví sťažovatelia môžu uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré tejto zmene predchádzalo.

4.3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej občianskoprávnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z predloženej sťažnosti a k nej pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a z na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd konštatoval zbytočné prietahy v období

- od 11. apríla 1994 (uhradenie súdneho poplatku) do 14. marca 1995 (stanovenie termínu pojednávania), t. j. jedenásť mesiacov,
- od 9. júna 1995 (urgovanie predloženia dokladov žalovaným) do 30. júna 1998 (opätovná urgencia), t. j. takmer tri roky,
- od 9. januára 2001 (podanie sťažovateľa) do 7. júna 2001 (výzva žalovanému), t. j. päť mesiacov,
- od 25. septembra 2001 (oznámenie sťažovateľa na výzvu súdu) do 14. novembra 2003 (stanovenie termínu pojednávania), t. j. vyše dvoch rokov,

teda spolu v trvaní vyše piatich rokov a siedmich mesiacov okresný súd nevykonal úkony smerujúce k rozhodnutiu v merite veci (resp. bol nečinný).

Obranu okresného súdu (pozri vyššie bod 4 I. časti odôvodnenia) spočívajúcu v „*nadmernej zaťažnosti súdu a tiež pre personálne zmeny*“ ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou prietahy v konaní, ústavný súd neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

4.4. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

5. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

6. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

6.1. Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 100 000 Sk z dôvodu „*prietáhov v konaní zapríčinených nečinnosťou súdu*“.

6.2. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa cit. ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia základného práva pôvodného sťažovateľa, resp. jeho právnych nástupcov (pozri body 4.1 až 4.3 tejto časti) považuje za primerané vo výške 60 000 Sk, t. j. po 20 000 Sk pre každého z nich.

6.3. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešným sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu ich právneho zastúpenia. Vo veci boli vykonané dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a príprava zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 11. júla 2005. Odmena za jeden úkon právnych služieb je (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. 1/6 výpočtového základu 15 008 Sk) 2 501 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 150 Sk sumu 2 651 Sk. Odmena za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (za dva úkony právnych služieb) 5 302 Sk.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

8. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2006